

ת"פ 52255/05/17 - מדינת ישראל נגד ע.ש.ש הפקות ואירועים בע"מ, מ.שחר אירוח וקייטרינג בע"מ, עד עלות השחר בע"מ, א.א.ב. אחוזת אורנים בע"מ, שחר מדר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52255-05-17 מדינת ישראל נ' ע.ש.ש הפקות ואירועים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. ע.ש.ש הפקות ואירועים בע"מ

2. מ.שחר אירוח וקייטרינג בע"מ

3. עד עלות השחר בע"מ

4. א.א.ב אחוזת אורנים בע"מ

5. שחר מדר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד תהילה מורן חגי

ב"כ הנאשם: עו"ד רונן גפני

הנאשם בעצמו

גזר דין

תמצית כתב האישום

עמוד 1

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתו של נאשם 5 (להלן: "הנאשם") בשמו ובשם נאשמות 2-4 ועמדת הכנ"ר מיום 26.11.2018 בעניין הנאשמת 1 (להלן: "החברות הנאשמות") במיוחס להם בכתב האישום, בביצוע העבירות הבאות: הנאשמת 1 - שתי עבירות לפי סעיף 216(4) ושש עבירות לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), נאשמת 2 - שתי עבירות לפי סעיף 216(4) לפקודה, נאשמת 3 - עבירה אחת לפי סעיף 216(4) לפקודה, נאשמת 4 - עבירה אחת לפי סעיף 216(4) לפקודה, והנאשם - תשע עבירות לפי סעיף 216(4) ושש עבירות לפי סעיף 219 לפקודה.

על פי המפורט בכתב האישום, בתקופה הרלבנטית היו החברות הנאשמות חברות פרטיות, בעלות מחזורים עסקיים והנאשם היה מנהלן הפעיל.

על פי האישום הראשון ועד השמיני: הנאשמים 1 ו-5 לא הגישו במועד, ללא סיבה מספקת, דוח על הכנסותיה של הנאשמת 1 לשנות המס 2013 ו-2014. מחזורה העסקי של נאשמת 1 לשנת 2013 עמד על פי דיווחי הנאשמים 1 ו-5 למע"מ על סך של 17,160,181 ₪, ולשנת 2014 על סך של 14,047,098 ₪. בנוסף, בתקופות 3-4/15 ו-6/15-9/15, ללא הצדק סביר, לא שילמו נאשמים 1 ו-5 במועד לפקיד השומה את מס ההכנסה אותו ניכו לעובדיהם וקבלני המשנה שלהם בסך כולל של 79,630 ₪ (קרן).

על פי האישום התשיעי ועד העשירי: הנאשמים 2 ו-5 לא הגישו במועד, ללא סיבה מספקת, דוח על הכנסותיה של הנאשמת 2 לשנות המס 2014 ו-2015. מחזורה העסקי של נאשמת 2 לשנת 2014 עמד על פי דיווחי הנאשמים 2 ו-5 למע"מ על סך של 5,616,296 ₪, ולשנת 2015 על סך של 16,303,557 ₪.

על פי מס' אישום אחד עשר: הנאשמים 3 ו-5 לא הגישו במועד, ללא סיבה מספקת, דוח על הכנסותיה של הנאשמת 3 לשנות המס 2013. מחזורה העסקי של נאשמת 3 לשנת 2013 עמד על פי דיווחי הנאשמים 3 ו-5 למע"מ על סך של 3,779,512 ₪.

על פי אישום מס' שניים עשר: הנאשמים 4 ו-5 לא הגישו במועד, ללא סיבה מספקת, דוח על הכנסותיה של הנאשמת 4 לשנות המס 2012. מחזורה העסקי של נאשמת 4 לשנת 2012 עמד על פי דיווחי הנאשמים 4 ו-5 למע"מ על סך של 2,110,906 ₪.

על פי אישום מס' שלוש עשרה: הנאשם, ללא סיבה מספקת, לא הגיש במועד לפקיד השומה דוחות על הכנסותיו לשנות המס 2013, 2014, 2015.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות אשר בוצעו, אישרה כי הוסרו מלוא מחדלי כתב האישום וטענה כי החומרה במקרה זה נובעת מריבוי העבירות, היקף מחזורי הנאשמות בשנים הרלבנטיות, וממשך ביצוע

העבירות. עוד ציינה כי הדוחות הוגשו בסופו של יום באיחור ניכר. לטעמה, מתחם הענישה בקשר לאי הגשת הדוחות במועד הוא בין מאסר על תנאי לשמונה חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה כאירוע, לצד מאסר על תנאי וקנס שבין 8,500 ₪ ועד הקנס הקבוע בסעיף 61א לחוק העונשין, והתחייבות. ביחס לאי העברת הניכויים טענה למתחם שבין מאסר על תנאי לשבעה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס שבין 10% מסכום קרן הניכויים ועד הסכום הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעמדתה.

3. עתירתה של ב"כ המאשימה היא כי עונשו של הנאשם יקבע לשלושה חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, מאסר על תנאי בן 6 חודשים לפחות וקנס שלא יפחת מ- 20,000 ₪. לגבי החברות הנאשמות שאינן פעילות עתרה שיושת קנס סמלי.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

4. ב"כ הנאשם הפנה להסרת המחדלים המלאה ולהעדר עבר פלילי לנאשם וטען כי ביצוע העבירות על ידי הנאשם לא נעשה בזדון ונובע מקריסה כלכלית של החברות הנאשמות אשר עסקו כולן במתן שירותי הסעדה, לאחר שהבנקים ביטלו את מסגרות האשראי שלהן לאור עיכוב בתשלומים מאת לקוחות. בנסיבות אלה לטענתו לא היה ביכולתם של הנאשמים לשלם לבעל מקצוע לשם הגשת הדוחות במועד. עוד ציין כי דוחות החברות הנאשמות בתקופה הרלבנטית הם דוחות הפסדים (2/נ).

5. לדבריו, הנאשם הזרים את כל הונו לחברות הנאשמות לשם שיקומן ואף נעזר בבני משפחה אך לא הצליח בכך. כנגד הנאשמת 1 ניתן צו פירוק ונאשמות 2-4 אינן פעילות. לדבריי הסנגור, קריסת החברות הנאשמות הובילה גם לקריסת הנאשם ורעייתו נגדם הוצאו צווי כינוס (1/נ). כיום הנאשם, שהוא אב לשלוש בנות קטנות, נותר ללא כל, דירת המגורים של המשפחה מצויה גם היא בהליכי כינוס וחובותיו רבים. בנסיבות אלה ביקש כי ייגזר על הנאשם מאסר על תנאי בלבד. לדבריו, כל עונש אחר ימית על הנאשם שואה כלכלית.

דברי הנאשם

6. הנאשם ציין כי לא פעל בזדון והעבירות בוצעו כתוצאה מקריסת עסקיו. לדבריו השקיע את כל מה שהיה לו וניסה לשקם אך ללא הצלחה. עוד הדגיש כי לקח הלוואות נוספות בסכום ניכר מבני משפחתו לצורך הסרת המחדלים וביקש את התחשבות בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות המס מהסוג הנדון ידועים וכוללים פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים, פגיעה בשיטת הפיקוח והגבייה וכן באמון הניתן בנישום שיפעל על פי חוק, וידווח במועדים הקבועים בחוק. פעמים רבות אף נגרם נזק כלכלי לקופה הציבורית מביצוע העבירות. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש.

8. בקשר לעבירות של אי העברת ניכויים יש לתת את הדעת לכך שהנאשמים הם למעשה "צינור" של הרשות לצורך העברת הכספים אליה וניתן בהם אמון כי כך יעשו. כך, אף נקבע כי עבירות אלה נושקות לעבירת גניבה (ר' רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל (22.6.1998), רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל פ"ד נו (2) 37, 46 (2001) (להלן: "עניין ברקאי"), ע"פ (ת"א) לוי נ' מדינת ישראל (9.2.2011). כן ראו התייחסות בית המשפט המחוזי בתל אביב לחומרת עבירות אי העברת ניכויים בעפ"ג (ת"א) 56406-05-17 כובאני נ' מיסוי וכלכלה ועפ"ג (ת"א) 12830-06-17 אלבחר נ' תביעות מס הכנסה תל אביב (3.10.2018) אשר נדונו במאוחד (להלן: "עניין כובאני ואלבחר").

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, במקרה דנן המדובר בביצוע מספר לא מבוטל של עבירות במסגרת מספר חברות אותן ניהל הנאשם, כשהנאשם והנאשמת 1 אף לא העבירו לרשות המסים במועד כספי ניכויים בסכום של 79,630 ₪ (על פני שישה חודשים בשנת 2015, השנה האחרונה לביצוע העבירות על פי כתב האישום). בנוסף, הנאשם אף לא הגיש דוחות אישיים במרבית שנות המס בהן לא הוגשו דוחות החברות הנאשמות. כמו כן, מחזורי החברות הנאשמות במרבית שנות המס הרלבנטיות אינם מבוטלים.

10. לצד זאת, יש לשקול כי אין המדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון או בתחכום. בנוסף יש לזכור כי חלק מהעבירות בוצעו בשנות מס מקבילות בחברות הנאשמות והרקע לביצוען הוא קושי כלכלי, כשהנאשם ניסה לשקם את החברות והשקיע בכך על פי הנטען על ידי ההגנה את הונו הפרטי. הגם שאין באמור כדי להצדיק את ביצוע העבירות, על אחת כמה וכמה כאשר המדובר בביצוען על פני מספר שנים (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014)), יש בכך כדי למתן את הנסיבות במידת מה. חשוב לציין כי חרף המחזורים הלא מבוטלים בשנות המס הרלבנטיות, הדוחות שהוגשו התקבלו אצל רשות המסים בשם החברות הנאשמות כחלק מהסרת המחדל הם דוחות הפסד (נ/2), וגם בכך יש כדי למתן במידת מה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשם, חרף השיטתיות שבביצוע העבירות על ידו.

11. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שעניינן אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה ואי העברת ניכויים מושפעת מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם, כמו גם מהסרת המחדל. ניתן ללמוד כי באופן רגיל מדיניות הענישה היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריח, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים ובהם דובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ו/או בסכומים גבוהים. ראו רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013) (להלן: "עניין יצחקיאן"), רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.06.2014), רע"פ 288/13 אלחלאוה נ' מדינת ישראל (14.01.2013), רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (08.05.2014).

12. לצד זאת, לעיתים, במקרים מתאימים, ובכלל זאת מקרים בהם לא הוסרו המחדלים כלל, גוזרים בתי המשפט בגין ביצוע העבירות עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס. ראו לשם הדוגמא: ע"פ (מחוזי י-ם) 2038/10 לוק נ' מדינת ישראל (15.3.2010), עפ"ג (מחוזי מרכז) 42790-01-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דהן (25.2.2014), עניין כובאני ואלבחר, ת"פ (ת"א) 9400-11-16 מע"מ ת"א 1, 2 נ' אס אקס אופנה (28.4.2019), ת"פ (שלום רח') 17048-12-10 מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס ואח' (23.12.2013), ת"פ (ת"א) 17979-12-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' גרף פרוייקטים בע"מ (31.1.2018) ועניין כובאני ואלבחר ביחס לעבירות ניכויים וחומרתן.

13. חשוב לציין כי בדרך כלל, כאשר הוסרו מלוא מחדלי כתב האישום, נוהגים בתי המשפט לגזור על נאשמים המורשעים בעבירות מהסוג הנדון (בפרט כאלה נעדרי עבר פלילי), עונש צופה פני עתיד בלבד. זאת אף עמדת המאשימה במקרים רבים. יתרה מכך, וכפי שיודגם להלן, קיימים מקרים בהם בנסיבותיהם נגזרו על נאשמים בעבירות דומות עונשי מאסר על תנאי לצד ענישה כספית בלבד, גם מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום, או לא הוסרו במלואם. ראו לשם הדוגמא: ת"פ 54943-01-17 (ת"א) מדינת ישראל נ' פאלומה (3.12.2018), ת"פ (ת"א) 33185-06-17 מדינת ישראל נ' י.ד.כ. סלון המרכז (8.4.2019), ת"פ (רח') 45907-01-12 רשות המיסים ת"א נ' בליבא טרפז (1.1.2015).
14. לאחר סקירת כלל המפורט לעיל מצאתי לקבוע כנהוג, וכפי שעתרה המאשימה, מתחמי ענישה בגין כל עבירה כאירוע, כדלקמן: בגין כל עבירה של אי הגשת דוח במועד, בין מאסר על תנאי למאסר בן 8 חודשים. בגין העבירות של אי העברת ניכויים, בין מאסר על תנאי לשבעה חודשי מאסר בפועל. בשל הרקע המשותף לביצוע העבירות וביצוען החופף בחלק מהמקרים, המתחמים יחפפו ביניהם במידת מה.
15. לעניין מתחם הקנס, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוען של העבירות. גובה הקנס מושפע מהיקפי העבירות שבכתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות ומשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה דנן כאמור המדובר בביצוע עבירות בשיטתיות על ידי הנאשם ובמסגרת 4 חברות שונות. לצד זאת, דוחות הנאשמות היו דוחות הפסד וגם סכום עבירות הניכויים איננו מהגבוהים ביותר. בנוסף, יש לתת את הדעת למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ומשפחתו, לצווי הכינוס בעניינו ובעניין רעייתו (נ/1) לפיהם עליהם לשלם כל חודש סך של 400 ₪ כל אחד לטובת נושיהם, ולכך שנתר חסר כל, עם חובות כבדים, כשגם דירת המגורים שבבעלותו עומדת בפני כינוס לדבריי הסנגור. לאחר שקילת כלל הנסיבות מתחם הקנס יקבע בין 13,000 ₪ ועד 30,000 ₪.
- הנסיבות הקונקרטיות
16. בעניינו של הנאשם לא מתקיימים טעמים המצדיקים חריגה ממתחם העונש שנקבע לחומרה או לקולא. הנאשם, יליד שנת 1985, נשוי, הודה ונטל אחריות לביצוע העבירות ואף חסך זמן שיפוטי. נטילת האחריות על ידי הנאשם לא הייתה מהפה החוצה בלבד, וחרף מצבו הכלכלי הקשה כמתואר לעיל, הסיר את מחדלי כתב האישום ואין המדובר בעניין של מה בכך.
17. כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה וזו מביאה להקלה ניכרת בענישה. ברע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת "סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה" והשנייה "עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם".
18. שקלתי את כלל המפורט לעיל ואף שיקולי ההרתעה המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות (עניין יצחקיאן), אך אינם מאיינים אותן ונתתי דעתי לעתירת המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם לתקופת

מאסר בעבודות שירות נוכח השיטתיות שבביצוע העבירות ומספרן. להשקפתי, ואף בראי הפסיקה, בנסיבותיו של הנאשם אשר חרף קשייו הכלכליים פעל להסרת המחדלים באופן מלא במאמץ רב, נכון וראוי לגזור עונש בתחתית מתחמי הענישה בגין כל אחד מהאירועים. הצטברות העונשים (תוך חפיפה מסוימת ביניהם) אינה מביאה לשינוי סוג העונש (קרי, ממאסר על תנאי שבתחתית מתחם הענישה למאסר לריצוי בעבודות שירות), אלא מביאה להכבדה במאסר על תנאי אשר ייגזר, אשר גם יישקף את החומרה הנובעת מהשיטתיות שבביצוע העבירות וממספרן באופן הולם, לצד קנס מתאים והתחייבות.

19. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 5: מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס פי פקודת מס הכנסה.

לנאשם 5: קנס בסך 15,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 15.01.2020. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

לנאשם 5: יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים. חתימת התחייבות - עד היום בשעה 14:00.

לנאשמות 1, 2, 3, 4 שאינן פעילות - קנס סמלי בסך 10 ₪ כל אחת.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.